

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/156/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124389984
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124389984.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, členov senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, deti rodičov: matka B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XXX, E., t.č. bytom F. X, G., zastúpená: JUDr. Radka Rešutíková, advokátka so sídlom Spojová 2, Banská Bystrica a otec A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXX/XXX, E., v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 8P/102/2024-119 zo dňa 22.05.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 8P/102/2024-119 zo dňa 22.05.2025 v napadnutých výrokoch II., III. a vo výroku V. p o t v r d z u j e .
Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom výrokom I. zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach; výrokom II. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej A. (ďalej aj len „maloletá“) výživným v sume 100 Eur mesačne a na výživu maloletého C. (ďalej aj len „maloletý“) výživným v sume 100 Eur mesačne, počnúc dňom 01.10.2024, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky; výrokom III. uložil otcovi povinnosť zameškané výživné na obidve maloleté deti za obdobie od 01.10.2024 do 31.05.2025 spolu vo výške 1.600 Eur uhradiť v mesačných splátkach vo výške 40 Eur splatných spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok pre prípad omeškania čo i len s jednou splátkou; výrokom IV. určil, že styk otca s maloletými deťmi neupravuje, tento sa ponecháva na dohodu rodičov; výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 24 ods. 5 zákona o rodine, § 25 ods. 1, 2 zákona o rodine, § 62 ods. 1 - 5 zákona o rodine, § 65 ods. 1 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 76 ods. 1 zákona o rodine, § 77 ods. 1 zákona o rodine, čl. 5 základných zásad zákona o rodine, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 44 CMP, § 232 ods. 3, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) mal preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, ani spoločne nezabezpečujú starostlivosť o maloleté deti. Keďže maloleté deti žijú v domácnosti matky, matka o maloleté deti zabezpečuje riadne starostlivosť, zo strany kolízneho opatrovníka neboli v matkinej starostlivosti o maloleté deti zistené žiadne nedostatky, ako aj na skutočnosť, že otec s návrhom matky v tejto časti súhlasil, okresný súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky. Zároveň okresný súd

rozhodol, že matka bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, nakoľko otec o takéto zastupovanie záujem neprejavil a je mimo kontaktu s rodinou.

3. Pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom okresný súd vzal do úvahy zákonné hľadiská schopností, možností a majetkových pomerov rodičov, zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloleté deti, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí. Odôvodnené potreby maloletej skúmal s prihliadnutím na jej vek 6 rokov, v prípade maloletého s prihliadnutím na jeho vek 4 roky. Okresný súd považoval vo vzťahu k obojm maloletým deťom za opodstatnené a nevyhnutné výdavky uvádzané matkou, ktoré spočívajú v nákladoch na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, výdavky na zdravotnú starostlivosť, prípadne voľnočasové aktivity, v prípade maloletej aj výdavky spojené s návštevou materskej školy. K pomerom otca okresný súd konštatoval, že tomuto ku dňu 23.09.2024 skončil pracovný pomer u posledného zamestnávateľa okamžitým skončením pracovného pomeru z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny. Otec neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru nenapadol na súde, nepodal si žiadosť o dávku v hmotnej núdzi. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec v poslednom zamestnaní dosahoval priemerný príjem vo výške 1.113,15 Eur mesačne v čistom. Otec je zdravý, aktuálny príjem dosahuje výlučne z brigád. K pomerom matky okresný súd konštatoval, že je zdravá, v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavky na deti. Okamžité skončenie pracovného pomeru otca z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny okresný súd vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania otcom bez vážneho dôvodu, preto na pokles jeho príjmu pri určovaní vyživovacej povinnosti k maloletým deťom neprihliadol. Na druhej strane pri stanovení výšky výživného prihliadol, okrem vyššie uvedeného, aj na Metodiku výpočtu výživného v Slovenskej republike. Dlžné výživné za obdobie od 01.10.2024 do 31.05.2025 v celkovej výške 1.600 Eur, okresný súd otcovi umožnil splácať v splátkach po 40 Eur mesačne až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok. Okresný súd nepristúpil k úprave styku otca s maloletými deťmi súdnym rozhodnutím, keďže rodičia styk nežiadali upraviť. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti výroku II. a III. rozhodnutia súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletých detí z dôvodu, že okresný súd neprávne posúdil skutkový stav veci a vec neprávne právne posúdil. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vykonal nové konanie s ohľadom na dôkazy predložené v odvolaní. Uviedol, že momentálne je evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie. Jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery mu zatiaľ neumožnili zvýšiť príjem, nakoľko sa mu nepodarilo zamestnať sa, preto si je vedomý svojej povinnosti plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa. Rovnako si je vedomý toho, že mal príjem zo zamestnania, preto súhlasil so splácaním dlžného výživného v splátkach po 40 Eur mesačne.

5. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že považuje rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom za správny. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutých výrokoch rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení zákona o rodine, správne a zákonne rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaného prípadu a s jeho závermi sa v tejto časti odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a poukazuje na ne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP tak, ako sú uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Súd prvej inštancie maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorej určil právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach a určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom vrátane povinnosti otca uhradiť zameškané výživné. Styk otca s maloletými deťmi neupravil. Predmetom odvolacieho konania boli výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí ako i závislý výrok o zameškanom výživnom otca na maloleté deti. V časti, ktorou okresný súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom v otázke ich zverenia, oprávnenia zastupovať a spravovať ich majetok, ako aj v otázke styku, odvolanie podané nebolo.

8. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca voči výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie určil výšku jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom ako nedôvodné. K tomuto zhŕňajúcemu záveru odvolací súd uvádza nasledovné:

9. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (§ 62 ods. 1 zákona o rodine); vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich primárnou povinnosťou a z tohto dôvodu má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov; výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj, teda nielen zabezpečovanie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj (napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne). Pri určení konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného (§ 75 ods. 1 zákona o rodine), ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta zákona o rodine). Schopnosti a možnosti rodičov súd zohľadňuje podľa všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možností ich uplatnenia a podobne; podľa súdnej praxe, pri rozhodovaní o určení výživného na maloleté dieťa je povinný prihliadnuť na celkové majetkové pomery povinného a tzv. potencialitu príjmov, t.j. k jeho zjavne nevyužitým schopnostiam. Pri určení výšky výživného je rozhodujúci príjem, ktorý rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity; v zmysle § 62 ods. 5 zákona o rodine je rodič povinný plne rešpektovať svoju vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a s využitím svojich subjektívnych vlastností a pracovných príležitostí si organizovať svoje pracovné aktivity tak, aby mal reálnu možnosť si riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť (obdobne i rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/165/2017 zo dňa 27.11.2018). Pri posudzovaní potenciality príjmov musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné okolnosti, ktoré sa v konaní preukážu; zákon o rodine výslovne zakotvuje povinnosť rodiča živiť svoje dieťa (§ 62 ods. 1 zákona o rodine) a pokiaľ sa rodič vzdá príjmu, z ktorého by vedel zabezpečiť výživu pre svoje dieťa bez vážneho dôvodu, je povinnosťou súdu jeho príjem posudzovať z jeho potenciálnych možností. Potenciálny príjem nie je ten, ktorý povinný fakticky zarobí, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a tiež situáciu na trhu práce. Odvolací súd poukazuje na to, že uplatnenie princípu potenciality príjmov je namieste aj v prípade úmyselného protiprávneho konania povinného majúceho znaky trestnej činnosti, za ktoré bol vzatý do väzby a následne mu bol súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pri výkone ktorého došlo k poklesu alebo až strate jeho príjmov (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/236/2018 zo dňa 20.02.2019).

10. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou otca, podľa ktorej je vzhľadom na jeho aktuálnu nezamestnanosť namieste určiť vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom v minimálnej zákonom stanovenej výške. Okresný súd vykonal dokazovanie, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že otec pracoval v spoločnosti Skanska SK a.s., so sídlom Krajná 29, 821 04 Bratislava, IČO: 31 611 788 v období od 08.01.2024 – 23.09.2024 s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 1.113,15 Eur mesačne (Potvrdenie príjmov zo závislej činnosti od 2021-01 do 2024-09, č.l. 62 spisu okresného súdu). Z písomnosti označenej ako „Vec: Okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce“ zo dňa 19.09.2024 (č.l. 64 spisu okresného súdu) vyplýva okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, nakoľko otec dňa 12.09.2024 bez vyzvania a súhlasu zamestnávateľa zo stavby odniesol stavebný materiál a odniesol ho aj do zberného dvora. Po bližšom preskúmaní zamestnávateľ zistil, že túto činnosť robil otec opakovane, pričom bezdôvodne a svojvoľne opustil pracovisko počas pracovnej doby a dopredu neinformoval svojho nadriadeného, ani nepožiadaval a neobdržal súhlas na opustenie pracoviska. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak neprihliadol na pokles príjmu otca z dôvodu, že otec svojim správaním zapríčinil skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, a rovnako správne vyhodnotil takéto správanie s poukazom na § 75 ods. 1 zákona o rodine ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu. Odvolací súd konštatuje, že negatívne dopady na možnosť platiť výživné v okresnom súdom určenej výške, keď otec nerozporoval v podanom odvolaní odôvodnené potreby maloletých detí, si zapríčinil sám tým, že z práce v Skanska SK a.s., so sídlom Krajná 29, 821 04 Bratislava, IČO: 31 611 788 musel odísť pre svoje správanie a prístup k práci, čím sa vzdal objektívnej možnosti platiť výživné v súdom stanovenej výške. Dôvodným preto bolo vychádzať z jeho príjmu vo výške 1.113,15 Eur mesačne v čistom, keď pri určení výživného súd prvej inštancie zohľadnil aj ďalšie zákonné kritériá pre určenie výšky vyživovacej povinnosti povinného rodiča v zmysle § 62 a nasl. zákona o rodine. Pokiaľ otca uvádza, že si je vedomý svojej povinnosti prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa

mesačne, odvolací súd dodáva, že za situácie zisteného skutočného stavu veci možno konštatovať, že súd prvej inštancie správne určil výšku výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča – otca, prihliadnuc na osobnú starostlivosť matky a ustálené oprávnené potreby maloletých detí.

11. Odvolací súd zároveň uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že v možnostiach otca maloletých detí nie je riadne sa zamestnať a mať tak pravidelný príjem, a to bez ohľadu na jeho odvolaciu námietku, že aktuálne je nezamestnaný. Pripomína, že povinnosťou rodiča je zabezpečiť výživu pre svoje deti aj v prípade osobných prekážok. Otec je povinný vyvíjať maximálne úsilie na nájdenie zamestnania alebo iného zdroja príjmu, aby si mohol plniť svoje vyživovacie povinnosti. Argumentácia nezamestnanosťou nie je opodstatnená, pokiaľ povinný rodič nepreukáže, že vynaložil všetky možné prostriedky na zabezpečenie príjmu. Otec v rámci odvolacieho konania nepreukázal aktívny prístup k riešeniu vzniknutej situácie, ani existenciu objektívnych dôvodov, ktoré by mu bránili vo výkone pracovnej činnosti (napr. zdravotný stav a pod.).

12. Rovnako aj dlh na výživnom za obdobie od 01.10.2024 do 31.05.2025 v sume 1.600 Eur na maloleté deti súd prvej inštancie určil podľa odvolacieho súdu správne a správne umožnil otcovi povinnosť jeho splatenia v splátkach po 40 Eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

13. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil. Zároveň sa dostatočným spôsobom vysporiadal aj s ostatnými námietkami uplatnenými otcom maloletých detí už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že otec maloletých detí ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a na tento nadväzujúci výrok o zameškanom výživnom a súvisiaci výrok o trovách konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach naň opäť i na tomto mieste odkazuje.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

16. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.